

Sygn. akt V KZ 48/18

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie **C. K.**

skazanego za czyn z art. 244 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 24 października 2018 r.

zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 5 czerwca 2018 r., sygn. akt II AKo [...]

o odmowie przyjęcia zażalenia na zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku

o wznowienie postępowania

na podstawie art. 530 § 3 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k.

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 9 maja 2018 r. Przewodniczący II Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Apelacyjnego w [...] odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania złożonego osobiście przez skazanego wobec nieusunięcia przez skazanego braku formalnego w określonym przez sąd terminie (k. 566). Odpis ww. decyzji doręczono skazanemu w dniu 21.05.2018 r. (k. 568). Zażalenie na to zarządzenie skazany wniósł w dniu 29.05.2018 r. (k. 605).

Zarządzeniem z dnia 5 czerwca 2018 r. Przewodniczący II Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Apelacyjnego w [...] odmówił przyjęcia tego zażalenia wobec złożenia go po terminie (k. 607).

Zarządzenie to zaskarżył skazany, podnosząc zarzut naruszenia przepisów prawa materialnego, tj. art. 126 k.p.k. poprzez przyjęcie, iż niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z jego winy, podczas gdy faktycznie nastąpiła przeszkoda, za którą nie ponosi on żadnej odpowiedzialności, polegająca na tym, iż omyłkowo wyliczył okres siedmiodniowy z pominięciem niedzieli. Dodatkowo wniósł także drugie pismo nazwane zażaleniem (k. 611 i nast.)

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest niezasadne. Argumentacja przywołana przez skarżącego nie wskazuje w żadnym razie, by zarządzenie było wadliwe. Bezsprzeczne jest, że nie został dochowany przez C. K., siedmiodniowy termin do wniesienia zażalenia na zarządzenie z dnia 9 maja 2018 r. o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania. Okoliczności tej nie kwestionuje sam skarżący, przedstawiając jedynie przyczyny takiego stanu rzeczy. Te zaś wobec kategorycznego brzmienia przepisu obligującego do odmowy przyjęcia środka odwoławczego wniesionego po terminie (art. 429 § 1 k.p.k., art. 530 § 2 k.p.k. oraz art. 545 § 1 k.p.k.), nie mogą być rozpatrywane w kontekście zażalenia na zarządzenie, którym stwierdzono jedynie wniesienie zażalenia po terminie ustawowym. Kwestie podnoszone przez skarżącego (odrębnie także w drugim zażaleniu) mogły stanowić podstawę do złożenia wniosku o przywrócenie terminu, choć od razu trzeba podkreślić, iż przepisy prawa procesowego nie dają żadnej podstawy do przyjęcia jako uzasadnionej tezy, iż niedziela, która nie kończy terminu, w którym czynność objęta terminem zawitym ma być dokonana, stanowi dzień, który nie podlega obliczeniu dla zachowania terminu 7 dni na złożenie zażalenia. Tylko wówczas, gdy termin ten kończy się w niedzielę lub święta to czynność można wykonać w dniu następnym (art. 123 § 3 k.p.k.). Zresztą tak też procedowano w tej sprawie, albowiem trafnie uznano, iż przy zażaleniu znajduje się także wniosek o przywrócenie terminu i wniosek ten został rozpoznany (k. 620).

Z tych powodów orzeczono jak w sentencji.